

РЕШЕНИЕ

№ 7294

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11274** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на „СТОУНИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-222202211004572-091-001/26.10.2022, издаден от М. М. - Б., в качеството на орган, възложил ревизията и Г. В. - в качеството на орган, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1599/07.10.2022г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на НАП.

Жалбоподателят иска отмяна на ешу РА, в частта за установени задължения за Фонд ГВРС, Данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, ДОО-за осигурители, Вноски за здравно осигуряване - за осигурители, като счита, че същият е издаден при нарушаване на материални и процесуални разпоредби на закона. Допълнително ангажира заключение на вещо лице за твърденията си, като в становище заяви, че приема доклада на вещото лице и моли съда да се произнесе с решение.

ОТВЕТНИКЪТ - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С., ри Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юрк. Д. оспори жалбата, като в ход по същество изложи твърдение за установено по делото, че дружеството дължи процесните осигурителни вноски - едната част са декларирани, но неплатени, а другата част не са декларирани а допълнително установени. Това подробно било описано от вещото лице и счита, че имало основание

заклучението да бъде съобразено при постановяването на съдебното решение в частта, в която са установени някои несъответствия, иска от съда да съобрази установените резултати от вещото лице за задълженията на жалбоподателя, различieto се дължи на предоставената информация. Претендира разноски.

По делото е прието заключение на вещо лице и доказателствата по ревизионната преписката.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, и извърши дължимата проверка по реда на чл.,60, ал.2 ДОПК на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата

Решението на директора е връчено на дата 21.10.2022г., а жалбата до съда е подадена на дата 04.11.2022г. чрез куриерска фирма, видно от представена разпечатка на фискален бон, получена в НАП на 07.11.2022г. Решението на директора е издадено в срока по чл.155, ал.1 ДОПК, предвид датата на жалбата пред този орган - от 01.08.2022г.

Решението на директора е издадено при условията на заместване - от Ж. Б., началник отдел "Обжалване" в Дирекция "ОДОП С. при ЦУ на НАП, оправомощен със Заповед № ЗЦУ - ОНР-27/06.08.2022г.на изпълнителния директор на НАП, предвид на което решението е издадено от компетентен орган, в срока по чл.155, ал.1 ДОПК, и от връчването му тече срок за обжалването на РА.

Предвид на изложеното, жалбата като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, при спазване на ал.2 от същата разпоредба, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по различни от изложените в нея съображения.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220221004572-020-001/ 10.08,2021 г., изменена със ЗВР №Р-22220221004572-020-002/16.11.2021 г., издадени от М. Х. М. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ определена за орган ъс Заповед № РД-01-287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП – С., са възложени функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК- т.2 от заповедта. Тази заповед е издаден и на основание Заповед № З-ЦУ -1659/05.05.2021г., на зам. Изп. Директор на НАП, с която на основание чл.12, ал.6 ДОПК са определени органите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1, т.8 ДОПК. Със заповедта изрично е разпоредено, че посочените органи изпълняват правомощията си по чл.12, ал.1 ДОПК,на територията на цялата страна, независимо от определената по чл.7, ал.1 и чл.8 компетентност. В случая тези правомощия са разпоредени при условията и действието на чл.10, ал.9 ДОПК , която допуска със заповед да бъде наредено служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са

органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на „СТОУНИНС“ ЕООД за периодите от 01.10.2018 г. до 30.06.2021 г. за вноски за фонд ГВРС, за периодите 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., за вноски за ДОО - осигурители, за периодите от 01.10.2018г. до 30.06.2021 г., за вноски за здравно осигуряване - за осигурители, обжалвани по делото.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220221004572-092-001/31.05.2022 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, и не е подало писмено възражение срещу изданието РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22220221004572-091-001 от 29.06.2022 г., с който в оспорената по делото част са установени допълнителни задължения за ДОО - за осигурители, в общ размер на 10 349,33 лв. за 2018 г. и 2019 г., за здравно осигуряване - за осигурители, в общ размер на 3 538.34 лв. за 2018 г. и 2019 г. и за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ, в общ размер на 16 115,49 лв. за м 06 и м. 12.2018 г., м. 06 и м. 12.2019 г., м. 06 и м. 12.2020 г.

РА е издаден като електронен документ, подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран с констатациите, изложени в РД, който съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна негова част. Съдържа и разпоредителна част в табличен вид с посочване на вид, основание, период и размер на установените данъчни задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона форма и има изискуемото съдържание. Същият обаче е издаден от некомпетентен орган.

В случая РА е издаден от М. Х. М. -Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - Б. – орган, възложил ревизията, и Г. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - Б., - ръководител на ревизията.

Безспорно е, че горните органи по приходите, към момента на провеждане на ревизията и издаване на РА са служители на ТД на НАП – Б., като такива са вписани в представената по делото. Заповед № 3-ЦУ -1659/05.05.2021г., на зам. Изп. Директор на НАП.

Липсва спор също така, че ревизираното лице – Стоунис ЕООД, към момента на ревизията – от възлагането ѝ до приключването ѝ с издаване на РА, а и към настоящия момент, е със седалище и адрес на управление в [населено място].

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ДОПК „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на юридически лица е ТД на НАП, където е седалището им. Седалището на ревизираното търговско дружество е в [населено място], съгласно съответното вписване в Търговския регистър при Агенция по вписванията. Следователно в случая компетентна е ТД на НАП – С..

Съгласно чл.7, ал.1 ДОПК при провеждането на ревизионно производство

процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалището на търговското дружество. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени предпоставки.

Предвиденото в чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган гласи, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от Закона за НАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда.

С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма в разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

В настоящия случай от представената Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник-изпълнителния директор на ЦУ на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК е определено, че не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК относно териториално компетентния орган за извършване на ревизии по отношение на М. Х. М. -Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - Б. и Г. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - Б..

Следователно спазен е редът за оправомощаване на органи от друга ТД на НАП да извършват ревизия по отношение на жалбоподателя.

На следващо място, възложителят на ревизията е оправомощен като компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на ТД на НАП – С..

Нормата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП обаче изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да се обоснове причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП – Б. да се възлага извършване на ревизия на дружество, регистрирано в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата е изключение от общия принцип и следва да се тълкува стриктно, тоест допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В случая липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна

на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Това води до извод за провеждане на ревизията и издаване на РА от некомпетентни органи. В този смисъл е постановеното от Върховния административен съд в Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм. д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС.

Липсата както на материална, така и на териториална компетентност, на органа е съществен порок на акта, който води до изначална липса на такъв, т. е. до нищожност. В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен. За наличието му съдът следи служебно независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него. При констатиране на порок, водещ до нищожност на обжалвания акт, нищожността следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка - чл. 172, ал. 2 от АПК.

Следователно оспорваният РА е нищожен, а жалбата срещу него е основателна. След обявяване на нищожността му, на основание чл. 160, ал. 5, вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган – директора на Териториална дирекция на НАП – С., за произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Жалбоподателят не е направил искане за разноси, поради което остават в негова тежест както са направени.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА образувано по жалба на „СТОУНИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], НИЩОЖНОСТТА а на Ревизионен акт №Р-222202211004572-091-001/26.10.2022, издаден от М. М. - Б., в качеството на орган, възложил ревизията и Г. В. - в качеството на орган, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1599/07.10.2022г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на НАП, в частта, в която в оспорената част, в която са установени задължения за вноски за ДОО - за осигурители, за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., за здравно осигуряване - за осигурители, за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ, за периодите м. 06 и м. 12.2018 г., м. 06 и м. 12.2019 г., м. 06 и м. 12.2020 г., ведно със съответните лихви за забава.

ИЗПРАЩА, на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал.5 от ДОПК, делото като преписка на директора на Териториална дирекция на НАП – С..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия:

